

د خوشحال خان خټک او اشرف خان هجري د تاؤ تريخوالي او کرکېچ يو څېړنيز جاج

An exploratory analysis of the strained relationship between Khushal Khan khattak and
Ashraf Khan Hijri

شهباز محمد¹

ډاکټر بادشاه روم²

Abstract:

Ashraf Khan Hijri, the eldest son of Khushal Khan Khattak, was a prominent figure whose relationship with his father was marked by both close mentorship and eventual opposition. Khushal Khan, as a father and leader, provided Ashraf with education, training, and exposure to the principles of politics and the complexities of life. Despite this guidance, Ashraf Khan aligned himself with the Mughals, Khushal Khan's adversaries, creating significant challenges for his father's leadership and legacy. This strained relationship deeply influenced Khushal Khan's poetic expressions, where he frequently addressed his son's opposition. This article explores the resentment and discord between father and son from a research perspective, analyzing its implications for literature, politics, and history. By delving into Khushal Khan's poetry and the historical context of their conflict, the study offers valuable insights into the interplay of personal and political dynamics within Pashtun society. This research will serve as a crucial resource for students and scholars of literature, political science, and history, shedding light on the complex relationship between familial ties and political allegiances.

Keywords: Ashraf khan Hijri, eldest son, Khushal Khan, mentorship, opposition, Mughals, Allied, Challenges, Father, Leadership, Legacy

اشرف خان هجري د ستر خوشحال خان په ژوندو زامنو کښي د ټولو نه مشر وه. دده د ژوند د حالاتو او واقعاتو نه دا خبره مخي ته راځي چې د يو ډېر دور اتديش او زيرک انسان وه. په جرگو مرکو هم پوهېدو او د قبيلې د سرداري په هنر ئي هم مت بر وه. د شاعرۍ په رموز خبر وه او ټولنيزو ستونزو ئي هم نظر لرلو. د بنسکار او جنگ په فنونو ئي لاس برے حاصل وه. دے

¹ پي ايچ ډي سکالر شعبه پشتو يونيورسټي اف ملاکنډ

² ايسوسي ايت پروفيسر شعبه پشتو يونيورسټي اف ملاکنډ

په ۱۰۴۴ هجري ڪنبي زېڙڊلے ۽ - دده ڌ زېڙون نڀته بابا پخيله يوه فارسي قطعه ڪنبي بيان ڪري ده او ڌ ابجدو په حساب ئي ڌ "بهار اهل شگفت" نه راويستي ده -

"به زاديائے مه روزه پاس اول شب

بزاز اشرف و اندر ڪنار دايه بخت

چه بود وقت بهار و شگفتن گل ها

حساب دے آمد "بهار اهل شگفت" 13

مېجر راورتي هم دده ڌ زېڙون نڀته ۱۰۴۴ هجري برابر ڌ ۱۶۳۴ عيسوي ليکلي ده - 2 خداے بخنبلي عبدالحی حبيبي په خپل ڪتاب پښتانه شعراء اول حصه ڪنبي ڌ اشرف خان هجري ڌ زېڙون ڌ نڀتي نه ډډه ڪري ده - 3 خداے بخنبلي دوست محمد خان ڪامل په خوشحال بابا پخپل ليکلي ڪتاب خوشحال خان خټک سوانح حيات ڪنبي چي ڌ هغه ڌ اولاد کوم ذکر ڪري ده، په هغي ڪنبي ئي ڌ اشرف خان هجري تاريخ پېدائش داسي ليکله ده:

"اشرف هجري ستره يانور رمضان 1044 ه مطابق مارچ 1636ء يا 1049 ه مطابق جنوري 1640ء پيدا هوا

تھا" - 4

محقق عبدالرؤف رفيقي پخپل ضخيم ڪتاب ويارلي نهم توک ڪنبي هم دده ڌ زوڪري نڀته ڪال ۱۰۴۴ هجري ق خودلي ده - 5 محقق پروفيسر ڊاڪٽر محمد زبير حسرت ڌ هجري ڌ زوڪري ڌ ڄو ڪالو ڌ اختلاف په خپل اورد بحث ڪنبي داسي ليکلي چي ڌ خوشحال بابا په ليکلي اشعارو ڪنبي ڌ "بهار اهل شگفت" نه هم دغه نڀته راوڃي خو ڪنبي خلقو دغه "بهار اهل شگفت" لوستي ده - چي ڌ "ه" په ڄاے ئي "ي" پڪار راوستي شوي ده - ده دا هم په گوته کوي چي ايل ڌ ترڪي ٽڪي ده او اهل ڌ عربي ده او معنيٰ ئي نزدي نزدي يوشان ده - ڌ لا ڌ ابجدو په حساب قيمت 5 ده او ڌ ي قيمت 10 ده - دغه رنگ په ورومبي مصرعه ڪنبي "زاويائے" بعضي خلقو "زاويائے" لوستي ده، چي صحيح نه ٻنڪاري - په زاويائے ڌ (ز+ي) ده - په دغه حساب ڌ اشرف خان هجري ڌ زېڙون صحيح نڀته اولسمه ڌ رمضان ڪال ۱۰۴۴ هجري ق ده - کومه چي په عيسوي ڪال ڪنبي ڌ اووم مارچ ڪال ۱۶۳۵ عيسوي برابر ده - دلته ڌ زبير حسرت په حساب ڪري نڀته يعني شپڙم مارچ ڪنبي ڌ يوي ورڃي فرق ده - 6 په ڪال ۱۰۴۴ ه ق يعني ۱۶۳۵ء ڪنبي

وږومبى روڙه په نولسمه فرورۍ ده کومه چې د گل په ورځ ده - په دغه حساب د مارچ د مياشتې اوومه نېټه راځي-7

د اشرف خان په پښتو شعر و شاعرۍ کښې خپل خاص مقام لري - په فارسي کښې هم کافي کلام لري - په پښتو شعر کښې هجري تخلص کوي او په فارسي کښې اکرام او روحي په طور د تخلص پکار راولي - کله کله خټک هم لیکي -

د پلار په ځای د خټکو سردار کړې شوي و - د څو کاله سردارۍ نه پس مغلو بندي کړو - د خپل عمر اخيري څوارلس کاله ئې د گواليار او بېجاپور په بنديخانو کښې تېر کړي دي او هم هلته وفات شوي دي - ازاد کان ئې د وفات نېټه داسې ليکلي ده:

"د هجرت زر سل شپږ وو
اشرف خان چې فوت شو ياره
غم اندوه، دده تاريخ دے
که حساب کړے ويې شماره"8

په ۱۱۰۶ هـ ق وفات شوي دي - د "غم اندوه" نه د ابجدو په حساب دغه نېټه راځي - په دوپان کښې ئې، غزل، رباعيات، مخمس او قصيدي د زورداري او سوز نه د ډکې شاعرۍ غمازي کوي - د خپل وطن نه لرېوالې او خپلو خپلوانو دوستانو جدائي ئې په پرسوزه انداز بيان کړي ده -

د خپل پلار خوشحال بابا سره دده اختلاف څنگه شروع شو، مؤرخينو د هغې څو وجوهات رابښکاره کړي دي - خو دلته دا خبره د نظر نه غورځول نه دي پکار چې ددغه هر څه په شا مغلي سازش په بېلا بېلو صورتونو کښې هم شتون درلودو -

بناغله همپس خليل د بويې د جنگ نه وړاندې د پلار او زوي ترمېنځ ناچاقي يادوي ليکي:

"د بويه جنگ نه اگاهو د پلار او زوي ترمېنځه څه غلط فهمي پېدا شوه - وجه ئې دا وه چې خوشحال د اشرف خان هجري او ځينو نورو زامنو د مشورې نه بغير تري او بولاقي ته لار - د "بويه" د جنگ نه پس د دواړو ترمېنځه تعلقات نور هم خراب شول"-
9

دوست محمد خان کامل هم "خوشحال خان اور اشرف خان هجري کی آویزش" د عنوان لاندې داسې ليکلي دي:

"ڈوڈہ کی لڑائی سے کچھ عرصہ پہلے خوشحال خان اور اشرف خان کے درمیان غلط فہمی سی پیدا ہو گئی تھی جس کا سبب یہ تھا کہ خوشحال خان اپنے چند بیٹوں سمیت اشرف خان کے صلاح و مشورہ کے بغیر محال تری و بولاق چلا آیا اور بمقام یوٹ ڈیرے ڈال کر اس جگہ کی خار بندی کی۔ ڈوڈہ کی لڑائی کے بعد باپ بیٹے کے تعلقات کچھ اور بھی خراب ہو گئے اور کچھ فوجی نقل و حرکت اور چپقلش بھی ہوئیں۔ مگر اشرف خان خود باپ کے مقابلے میں نہ آیا" ¹⁰۔

ڈاکٹر اقبال نسیم خٹک د پلار و زوی ترمبٹھہ کرکیچ د دودی فتحہ او یا خہ بل سبب بنائی:

"اگرچہ اشرف خان خوشحال کا بڑا بیٹا تھا اور صاحب تدبیر آدمی تھا مگر ڈوڈہ کی فتح یا کسی اور سبب کی بناء پر باپ بیٹے کے درمیان مخالفت کی خلیج وسیع تر ہوتی چلی گئی۔ یہاں تک کہ خوشحال نے لاپچی میں اشرف خان کے قلعے مسمار کئے اور وہاں پہاڑ کی چوٹی پر تعمیر کردہ اپنے ایک قلعے یوٹ (کرک) کی از سر نو مرمت اور خار بندی کی مگر اشرف خان بہرام کی طرح اپنے والد کے سامنے آنے کی گستاخی نہیں کرتا تھا۔ بہر حال حالات یہاں تک خراب ہو گئے کہ نوبت جنگ تک پہنچ گئی" ¹¹۔

لکہ چی ورائدی ورتہ اشارہ شوہی دہ - ددغہ واره جنگونو او پہ خیلو کبئی د بی اتفاقی پہ شا د مغل سامراج لاس ضرور و - پہ دغہ مهال هغه د جنید باچا خبرہ چی:
"حکومت د اکبر د زمانی راسی د ختکو حوصلہ افزائی کری وہ او هغوی ئی لکہ د پارسنگ پہ طور د یوسفزو خلاف استعمال کری وو" ¹²۔

او کہ مونر ہم دغہ خبرہ پہ ورائدی بوخو نو مغلو بہ ہم پہ دغہ قبیلہ کبئی بل، د یو وورور پہ مقابلہ کبئی بل وورور او د پلار پہ مقابلہ کبئی زوے یا زامن پہ طور د پارسنگ استعمال کری وو -

خوشحال بابا چی کلہ د مغلو بند نہ وطن تہ راغے او د ناکامہ ئی د هغوی ملگرتیا بیا ہم کولہ، خو اوس حالات بدل وو - ددہ ہم د مغلو نہ زیرہ چاؤدے و او مغل حکمرانان ہم تری بدظنہ وو -

خوشحال بابا ددغه مهال د اختلافاتو نه دومره پوزي له راغلي و چې هر څه ته ئي شا کړي وه - که يو طرف ته ئي دمغلو د زري نمک خواري لحاظ ساتو نو بل لوري ته پري د هغوي د بعضي لويو منصب دارانو احسان لکه د غره پروت و او مخي له ئي راتلې نه شو -

"د فساد فکر مي نشته خداي حاضر دے
خپل ساعت به تېروم وخت اخر دے"¹³

په خپل مشن کښي هم ناکامه و - چا ئي ملگرتيا نه کوله - کومو قبيلو چي دده په اواز لبيک نه وي، د هغوي دغه انکار خپل يو مضبوط شا منظر درلود - ځکه خو هغه په دې وئيلو مجبوره شو:

"د بي ننگو پښتنو له غمه ما
لوئي پرېښوه ونيوله کمه ما
دا هم ښه که په دا کار کښي هونبره کار وي
چي که واخيست انتقام له گرمه ما
چي د ننگ گوهر مي مات شو دواړه سترگي
په ژړا نه کړي يو دم بي نمه ما
هغه درم په لاس نه راغې بېريه!
استاده کړه په ساحل له يمه ما
هغه ملا مې چه په هوډ سره لوي غر وو
په ناکام کړه و مغل ته خمه ما
هم د بخت و ماته شا شوه هم د خلقو
په مغل کړ ځکه مخ له همه ما
که مې لاس وې په رضامې به کښي نه ښول
د مغل په لوري دوه قدمه ما
د هغو د خولې کړې خبرې اورم
چه خبره ورته نه کړه سمه ما
نم د خپلو د پرديو رامعلوم شو
که هر څو ساته خپل ځان له نمه ما
په هغو لويو خبرو شرمسار يم
چه هر چا وته ويسته له فمه ما
سل غندنې پيغرونه را دوچار شول
چه به ځان ساته هميش له نمه ما
دا الم مې هيڅ الم سره سم نه دے

که لیدلی دی هزار المه ما
مگر بخت راسره بیا مدد اغاز کا
چه فارغ کا د اندوه له سمه ما
هاتی خکه په سر لونی تورے خاورے
چه خبر کر د خوشحال له غمه ما¹⁴

بهادر شاه ظفر کاکاخیل د خوشحال مشر زوي اشرف خان ته د سرداری د حواله کولو په

بابله لیکي:

"خوشحال خان د قید و بند په ورځو کښي د خټکو قبیلے د مشرئ او منصب داری
فرائض د خوشحال مشر زوي اشرف خان ته حواله شوي وو - په دغه ورځو کښي هم
دا فرائض د اشرف خان په غاړه وو - خوشحال خان هم په دې مشرئ رضا و - لیکن
د خوشحال خان دویم زوے بهرام خان د خپل ورور په مشرئ ناراضه و او د دواړو
ورونو ترمنځه تعلقات ډېر کشیده وو - بهرام د اشرف خان د لاسه در په دیکے و چې
خوشحال خان لاچی ته لار نو مهابت خان د اشرف کان نه ددې خبري مچلکه واخستله
چې خپل پلار به په خپله علاقه کښي نه پرېږدي - په دې خبره د خوشحال په جذباتو
کښي نور شدت پیدا شو" - 15

د اشرف خان په داسي حالاتو کښي د مغلو منصب قبول چې پلار ئې هغوي بندي کرے
و ، اگر چې دا ثابتوي چې ده د پلار په مقابله کښي خپل منصب له ترجیح ورکړي وه - خو ډاکټر
سمندر يوسفزي دلته یوي بلي نکتي ته هم اشاره کړي ده کله چې هغه د پلار د رضا نه بغیر کابل
ته تلے و:

"اشرف خان د پلار خوشحال خان خټک د گرفتاری په غرض نه و تلے خکه چې د
خوشحال خان د قیدولو حکم بادشاه اورنگ زب عالمگیر کرے و او خبره د امیر خان
خوافي د لاسو نه وتي هم وه - اشرف خان به په پلار هم خفه و خو په فېروز خان اور
بهادر خان ئي منصبداري هم نه سود کېده - د پلار په گرفتاری ئي خاموشي اختیاره
کره او د امیر خان حواله په دې غرض لارو چې منصبداري تر لاسه کړي" - 16

اگر چې خټک نامه د خوشحال خټک په گرفتاری خفه وه او د خوشحال خټک خپل خلق په
دغه سبب بي کوره شوي در په در وو - خو اشرف خان چې کله منصب دار کرے شو نو عوامو
ته دغه فائده اورسېده چې ايله په کور شو - عام اولس هم ددغه خپلو ضروریاتو او مجبورو له
کبله اشرف خان ، خپل خان تسلیم کړو او د خوشحال د پنځه کاله قید په دوران کښي ده تر څه حده
کامیابه سرداري اوکړه - خو افسوس په دې خبره دے چې د منصبداري خور خوند د هغه د خلق
هاغه تريخوالے ختم کړو کوم چې د ده د پلار د گرفتاری او بي عزتی و - عن' دا چې ده خپل هر

خہ د مغلو پہ رضا پوری ترلی وو او پہ شک سرہ ہم داسی خہ اقدام تہ تیار نہ و چہی پہ ہغی ئی منصب تہ خطرہ پببنہ شوی وی -

محترم پربشان ختک ہم دی لوری تہ زمونر پام راگرخوی:

"لیکن بعد کے واقعات سے ظاہر ہوتا ہے کہ خاندان کے اندر لوگ، مغل صوبہ دار سے اشرف کان کی دلی وفاداری کو اچھی نظر سے نہیں دیکھتے تھے اور جب یہ ثابت ہوا کہ اشرف کان اپنے باپ کو یکسر بھول کر صرف اپنی منصبداری کا استحکام چاہتا ہے اور صوبہ دار کی خوشنودی کے لئے ہر وقت تگ و دو میں مصروف رہتا ہے۔ یہاں تک کہ صوبہ دار کے حضور اپنے باپ کا نام تک نہیں لیتا کیونکہ وہ صوبہ دار کے حکم سے گرفتار ہوا تھا اور اسی کی سازش سے قید تھا۔ اس کی رہائی بھی اسی کی سفارش پہ ہو سکتی تھی۔ سید امیر خان (صوبہ دار کابل) کا اعتماد حاصل ہونے کے بعد اگر وہ اور سفارش کرنے کی جرات نہ بھی کرتا، صرف اتنا عرض کرتا کہ میں اپنے باپ کے ائیندہ کے رویے کے لیے ہر قسم کی ضمانت دینے کے لیے تیار ہوں، لیکن اتنی بے عزتی اور سزا کے بعد اب تو اسے رہا کیا جائے تو وہ اپنے خاندان اور آنے والے مورخین کی نظروں میں اپنی صفائی پیش کر سکتا۔

مگر الٹا اس کے سلوک سے یہ ظاہر ہوا کہ وہ اپنی اور اپنی سرداری کی بہتری اس میں سمجھتا ہے کہ خوشحال خان قید میں رہے جس کا ثبوت یہ ہے کہ تقریباً پانچ سال تک خوشحال خان کی قید اور نظر بندی کے دوران صوبہ کی طرف سے اس کی رہائی کے لئے کچھ بھی نہیں کیا گیا"۔¹⁷

د اشرف خان ہجری پہ دغہ قسمہ کارونو خوشحال بابا خوشحالہ نہ و - ہغہ چہی پہ کال ۱۰۹۱ ہجری کبنی کومہ قصیدہ لیکلی دہ د ہغی نہ د ہغہ د گیلہ من زرہ پتہ لگی -

"چہی پہ وارو کبنی ارشد دے
نن یادپری اشرف خان
د مور پلار نیکہ تہ نہ دے
دا ناکس دے لا بل شان
پہ ژوندن می خپل خاے ورکر
بانڈی زہ شوم مہربان
زر ئی تول کرل پہ لکونو

طَبِيبِي ئِي عِرَاقِيان
لَوئِي زَمَا پَه نَوْم پَه توره
خَوَاروِي مِي فِرزَنَدان
دَ خِپَل خَان پَه شِيرَازَه دَ
تَار پَه تَار بَرادِران
بَدخَوَاهان سَرَه خَاندي
پَه زِرَه چَوِي نَبِك خَوَاهان
بَنَه كَارونَه چِي زَمَا وو
يَا زَمَا دَ دود مان
يُو پَه دَه كِنَبِي پَپِدا نَه شَو
وَرَت خَلق دِي حَپِران
كَه ئِي بولم گِلَسْتان تَه
بَاندي اور دَ گِلَسْتان
دَ گُونگَت غوندي خَار وُحِي
پَه سَرگِين او پَه گودان
دَ نامرد لَه نامردِي
تِل لَه ورونو نَه ترسان
دَ گِلونو پَه پَتِي كِنَبِي
كِرَه خَانتَه خَارَسْتان
بَنَه لايِق زويَه مِي نور دِي
وَلِي خَدَاے كِرِل كَشِران
زِين دَ زرو پَه خِرَه پِروت دَ
پَه بَنَه اس بَاندي پالان
قَسْمَت كَاندي خِپَلِي چَارِي
نَه عِلَاج شَتَه نَه دَرمان
تَرَبِيَت زَمَا پَه دَه وَ
پَه بَنَوَدَه بَاندي ياران
كَه مِي وِلوسْتَل و دَه تَه
كِتَابونَه دَ لَقْمان
سَر تر پايَه وِهم ويره
پَه خِپَل زويَه بَدگَمان
لِبَكَن دَ دَ پَه حَسَد كِنَبِي

بل به نه وي هېڅ انسان¹⁸

د بابا ددې قصديې نه دا صفا بنډکاري چې هغه ددې خپل مشري زوي سره څومره اميدونه واپسته کړي وو کوم چې د بده مرغه هغه پوره نه کړي شول -

خوشحال بابا چې په رتنمهور کښې کومه شاعري کړې ده هغه د پښتو په حبسياتو کښې خپل نظير نه لري، په شاعرۍ کښې ئې هم د خپلوانو او بيا د زوي اشرف خان نه گيله کړې ده چې دغه واړه زما په بندي کولو کښې پوره پوره شريک دي:

"اقربا راته عقرب شول
راضی مند می په تعب شول
دواړه ترونه می نااهله
ابوجهل بولهب شول
زه ئې بند کړم په مغلو
په خانۍ او په منصب شول
رشوتونه ئې قبول کړه
په تلاش کښې روز و شب شول
دا لوی زویه می لوی مۀ شه
د زرو بلا سبب شول
زه ئې هند لره روان کړم
په نشاط او په طرب شول
خپلخانه می شوه په غرونو
پرې کارونه پېش عجب شول
ناز پرور زویه می واړه
په فریاد او په شغب شول
چې ئې نمر لېدله نه و
په ځنگلو تشنه لب شول
درست اولس قبيله واړه
گرفتار ډېر په غضب شول
په آه آه د فراق ژنو
زړونه وړي د عنب شول
خوشحال نه موندو خټکو
که ئې هر څو په طلب شول"¹⁹

دېخوا د مهابت خان سياست دا ؤ چې پلار او زوے پخپلو کښي خلاف کړي خو بل لوري ته ئي داسي چال چلوو چې دواړه وروڼه اشرف خان او بهرام خان په شا تپوو - بهرام هم د خپل اقتدار دپاره په هېڅ اړ نه ؤ - د مغلو په نظر کښي ئي د خان ښه ثابتولو دپاره د خپل پلار ښکاره په ننداره مخالفت شروع کړو -

اشرف خان هجري د مغل حکومت مکمل وفادار ؤ - هاغه واره ذمه واري چې کومي مغلو د هغه په غاړه کړي وي، ئي ښه په اخلاص سر ته رسولي - خو کورني مخالفت ئي داسي ؤ چې دمک ته ئي نه پرېښولو -

مېجر راورتي ليکي:

“Ashraf endeavored for some time to carry on the government of his clan, and also to perform his duties towards the Mughal Govt; by aiding the Peshawar authorities in the administration of the affairs of that province; but he was opposed and thwarted in all his endeavors by his brother Bahram, in the same also endeavored to take the life of his father”.²⁰

ژباړه: اشرف تر څه وخته دا زيار اوکړو چې د خپلي قبيلي حکمراني اوکړي او دا ئي هم کوشش ؤ چې د صوبي په حالاتو قابو کولو کښي د پېښور د حکمرانانو لاس امداد اوکړي خو د هغه ددغه کوششونو په لاره کښي د هغه ورور بهرام حائيل ؤ - هاغه بهرام چې هغه په دې کوشش کښي ؤ چې خپل پلار اووژني -

اخر بهرام په خپلو دغو سازشونو کښي کامياب شو - اشرف خان مغلو گرفتار کړو او هندوستان ته ئي بندي اولېږو - خوشحال خان د اورنگ د لاسه د خپلزي وي اشرف کان په گرفتاري د زړه نه خفه ؤ - د هغه دغه خفگان د هغه ددې شعرونو نه څرگند دے او بيا د خوشحال بابا په هغه خط زړه اري اري شوي ؤ کوم چې ورته دغه خپل مشر زوي اشرف خان د هندوستان د بند نه ليکله ؤ:

"په مردن پروادار نه يم
په زندان پروادار نه يم
يو غصه دوهم بېلتون دے
چې په اور په ابو زه يم
اشرف خان دي راته کښلي
څه خو خوښ په خط دده يم
پنځه مياشتي يم په بند کښي
بابا ډېر ډاډه په زړه يم

زويه ما خو غم دي تا ڪر
چي ته بنه ئي زه خو بنه يم
چي فلڪ سره سر باسي
په همت ڪنبي هغه زه يم

ڪره ئي نه دي بي ڪمته
زه خوشحال ڏدي په ڪره يم"21

د خوشحال بابا د ڪلام نه لوستونڪي په دي نبتجه رسي چي د ده د اشرف خان هجري نه لويه طمعه وه - ڪه ڏده په سرداري خوشحاله و او پخپله ڀڃي ته شوه و - خو ڪه حالاتو داسي پير اوخورو چي هغه د خپلو سره لاندي وتو او ڪه د هغه خپل ورونه د سرڪار په لمسه ڪنبي راغله - په خپلو ڪنبي مشت و گربوان شول - د دوي دغه اختلافات او دښمني د خوشحال بابا هاغه واره امڀونه د خاورو لاندي ڪره کوم چي ورسره هغه تڙلي وو -

هر څو ڪه خوشحال بابا د يو لوئي حوصلي خاوند و، په زره سخت و - د سختو حالاتو نه اوتس و خو بيا هم هغه په سينه ڪنبي يو حساس زره لرو - ڪه زامن ڪه ئي هر څو د هغه په معيار پوره نه خاتو، په لاره ئي راتله خو ده بيا هم په خپل زره ڪنبي پڌري شفقت لرو - په بندي خانه ڪنبي ورته دغه زامن يو يو مخي ته ڪڍو - په ڪابل ڪنبي چي د اشرف خان د بندي کولو نه خبر شو نو په يوه مثنوي ڪنبي ئي داسي ياد ڪرو:

"اشرف خان به چرته بند وي
ڪه ڪا ڪه زنگه به ئي ژوند وي"22

د اشرف خان په بندي ڪڍو ئي په يو بل حبسي نظم "شڪايت له زماني له خلق" ڪنبي هم خفگان ښڪاره ڪر ڏي:

"حال مي پت نه ڏي سرگند ڏي
زه په بند زوه مي په بند ڏي"23

او چي په جبل ڪنبي ورته د خپل ڪلي نه خط راغله ڏي، ددغه وخت جذبات ئي په يو اوڀر مثنوي نظم ڪي محفوظ ڪري دي - ددي نظم عنوان "ڙا د خط په راتله" ڏي:

"پس له ڀره انتظاره
ڀري مياشتي ڀر نهاره

چي قاصد راوري خطونه
خوزوم دَ خط پېچونه
چي هر بېچ غور زاده شي
لوند دَ سترگو په اوبه شي
په هر حرف چي اوبنكي ځاځي
ځني نور حرفونه پاسي
الف شين كاندي رے فے كا
بے نون كاندي دال رے كا²⁴

د اشرف خان گرفتاری که هر څو د پلار دغه امیدونه تتر بتر کړه - دده په ستونزو کبني نوري اضافي اوشوي خو بيا هم خوشحال بابا د خپل زوي بهرام خان او نمسي افضل خان سره څه امید وتاره -

ددغه اوږد بحث نه مونږ په دې نتیجه رسو چي د خوشحال بابا د خپل زوي سره دغه تاؤ تريخواله او کړکېچ د سياست د روايت سلسله وه ، لکه څنگه چي په نړيوال سياست کبني دغه اختلافات زړه خبره ده ، پلار ئي د زوي خلاف اودرولې دے او زوے ئي د پلار خلاف راپاخولي دے . هم دغه رنگ د خوشحال خان او دهغه د زوي د اشرف خان حالات او واقعات مخي ته راغلي دي . چي دواړه يوبل ته ولاړ دي . څه که هم اشرف خان د پلار مخي له دومره په بنکاره نه دې راغله ولي د مغلي لمسون په اساس ئي د خپل منصب يا گټي دپاره تر دې حده هڅي کړي دي چي مغلو ته ئي د پلار خلاف مچلکه هم ورکړي ده . او دغي رويي د اشرف خان دپاره د خوشحال خان خټک په زړه کبني د تاؤ تريخوالي يو زبردست طوفان راپورته کړي دے چي په نتیجه کبني ئي ډېر بلها شعرونو د خوشحال خان خټک له قلمه وتي دي .

حواله جات: (References)

- 1 هجري، اشرف خان، ديوان اشرف خان هجري، تحقيق، ترتيب او سمونه همېش خليل، پښتو اكيډمي پېښور يونيورسټي، ۲۰۰۱ء، مخ ۶
- 2 *Reverty, H.G, Selections from the Poetry of the Afghans, De Chap Zai Publishing Kohat Road Peshawar, 1981, P 249*
- 3 حبيبي، عبدالحئ، پښتانه شعراء، يونيورسټي بک ايجنسي پېښور، تاريخ اشاعت نه لري، مخ ۸۵
- 4 کامل، دوست محمد خان مېمند، خوشحال خان خټک سوانح حيات، شاهين بکس سپوگمي پلازه جروډوډ پشاور، دوسرا ايډيشن، 2006ء، ص ۲۸۹
- 5 رفيقي، عبدالرؤف، ډاکټر، ويارلي، نهم ټوک، د افغانستان ملي تحريک او د ډاکټر رفيقي خپرنييز مرکز کوټه، ۲۰۱۷ء، مخ ۳۸۷۲
- 6 حسرت، محمد زبیر، ډاکټر، د خوشحال د تاريخ گورمي، زريانه پرنټرز پبلشرز پېښور او د ادبي دوستانو مرکه مردان، دويم چاپ، ستمبر ۲۰۱۰ء، مخونه ۵۱-۵۳
- 7 الکلياني، عبدالرحمن، مولانا، الشمس والقمر بحسبان، اسلام کانظام فلکيات، مکتبه اسلام لاهور، مارچ 2002ء، ص 273
- 8 کامل، دوست محمد خان مېمند، خوشحال خان خټک سوانح حيات، ص ۲۸۹
- 9 هجري، اشرف خان، ديوان اشرف خان هجري، مرتب همېش خليل، مخ ۱۲
- 10 کامل، دوست محمد خان مېمند، خوشحال خان خټک سوانح حيات، ص ۲۳۸
- 11 خټک، اقبال نسيم، ډاکټر، پښتون شناس، پښتو اکیډمي پشاور يونيورسټي، 2011ء، ص 159
- 12 اولف کيرو، پهتان، پښتو ترجمه جنېد باچا، پنخلسم باب، مشموله پښتو، جولائي ۱۹۶۴ء تا دسمبر ۱۹۶۵ء، شماره ۳-۴، پښتو اکیډمي پېښور يونيورسټي، مخ ۲۵۸
- 13 ظفر، بهادر شاه، کاکاخېل، پښتانه د تاريخ په رڼا کې، مخ ۶۱۲
- 14 خټک، خوشحال خان کليات، مرتب دوست محمد خان کامل مومند، مخونه ۱۸-۱۹
- 15 ظفر، بهادر شاه، کاکاخېل، پښتانه د تاريخ په رڼا کې، مخ ۶۱۲
- 16 سمندر، يوسفزې، ډاکټر، خوشحال او سياسيات، (تحقيقي او تنقيدي جائزه) پښتو څانگه ملاکنډ پوهنتون، ۲۰۱۸ء، مخونه ۲۵۹-۲۶۰
- 17 خټک، پريشان، پروفيسر، پښتون کون؟ (تاريخ، تحقيق، تنقيد)، پښتو اکیډمي پشاور يونيورسټي، اشاعت دوم، 2005ء، ص 456-455
- 18 خټک، خوشحال خان، ارمغان خوشحال، مقدمه ميا سيد رسول رسا، يونيورسټي بک ايجنسي پېښور، دويم ځل، ۲۰۰۱ء، مخونه ۳۳-۳۵
- 19 خټک، خوشحال خان، فراق نامه، مقدمه، حاشيه او لټون د همېش خليل، قامي مکتبه پېښور، ۱۹۸۳ء، مخ ۴۸
- 20 *Reverty, H.G, Selections from the Poetry of the Afghans, p 249*
- 21 خټک، خوشحال خان کليات، مرتب دوست محمد خان کامل مومند، مخ ۱۸۰
- 22 خټک، خوشحال خان، فراق نامه، مرتبه همېش خليل، مخ ۷۲
- 23 همدغه اثر، مخ ۱۱۷
- 24 همدغه اثر، مخ ۱۱۱